

РЕШЕНИЕ

№ 2501

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 20.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **505** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД /“ЕР ЮГ“/, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], подадена чрез надлежно упълномощен процесуален представител – юрк. С., срещу Решение № Ж-1048 от 28.11.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ, вр. чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, на електроразпределителното дружество са дадени следните задължителни указания: 1. в едномесечен срок след получаване на решението да извърши необходимите технически мероприятия и измести средството за търговско измерване за обект с адрес: [улица], [населено място], [община] с клиентски № [ЕГН] в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на жалбоподателя А. И. и 2. в едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Излагат се доводи, че административният орган не е събрал и изследвал всички релевантни за случая факти и обстоятелства. Твърди се, че Комисията е основала решението си с това, че ЕР ЮГ неоснователно отказва да измести процесния електромер до или на границата на имота на жалбоподателя А. И.. Жалбоподателят акцентира, че в случая не е налице отказ, а спорът между страните е кой трябва да понесе разходите по изместване на средството за търговско измерване

/СТИ/. В тази насока се излагат подробни аргументи по приложението на чл.120, ал. 1 ЗЕ. Сочи се, че разпоредбата има действие занаяпред, а след като няма изрична разпоредба, която да придава обратна сила на тази разпоредба, законодателят не е имал за цел да преуреди заварените положения по вече присъединени обекти към електроразпределителната мрежа. Тезата на жалбоподателя е, че за дружеството не е възникнало задължение да измести всички съществуващи електромерни табла до или на границата на имотите на клиентите. Излагат се твърдения, че електромерното табло, ведно с електромера са били монтирани преди 1999 г. когато не е имало изискване за поставяне на електромерните табла на границата на имота на клиента и табло е поставено в съответствие с действащата преди 1999 г. нормативна уредба. Искането до съда е за отмяна на оспореното Решение № Ж-1048. Претендират се разноси.

Жалбоподателят- „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, в о.с.з., редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в о.с.з., редовно призован, чрез юрк. Д., оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение.

Заинтересованата страна – А. И., редовно призован, в о.с.з., явява се лично като оспорва жалбата.

СГП, редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд - София-град, III отделение, 71 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред КЕВР е образувано по постъпила жалба с вх. № Е-11ИН-00-582/20.09.2023 г., подадена от А. И. срещу „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД. След извършена проверка е установено, че от А. И. от 12.07.2023 г., е изпратено по електронен път писмо до ЕР ЮГ, с което се иска изместване на средството за търговско измерване (СТИ) за измерване на консумираната електрическа енергия на обект с адрес: [улица], [населено място], [община], с клиентски № [ЕГН], тъй като СТИ се намира в къщата му и представлява пречка за извършване на планирани ремонти дейности за подобряване на имота. В отговор е получил уведомление от електроразпределителното дружество, че изместването на електросъоръжението трябва да стане за сметка на клиента и след подаване на нарочно заявление. На 17.07.2023 г. А. И. подава жалба до ЕР ЮГ, в която се отправят въпроси относно собствеността на СТИ и отново се прави искане за изместването му за сметка на електроразпределителното дружество. В отговор на подадената жалба, с писмо от 25.07.2023 г. е разяснено от ЕР ЮГ, че промяната на мястото на измерване, както е поискано, се извършва след заявка от клиента на платена услуга. На 02.08.2023 г. е постъпило последващо възражение от А. И. по електронната поща, с което жалбоподателят настоява, че СТИ трябва да се измести за сметка на дружеството възможно най- бързо. В отговор на 08.08.2023 г. отново е посочено на жалбоподателя, че услугата по преместване на СТИ се извършва чрез подаване на заявление и заплащане на такса по ценоразпис.

За резултатите от извършената проверка е изготвен доклад вх. № Е-Дк-1397 от

21.11.2023 г., който е разгледан на заседание на КЕВР на 28.11.2023 г. Въз основа на него КЕВР е приела, че жалбата на А. И. е основателна и с процесното Решение № Ж - 1048 е дала на „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД задължителни указания в 14- дневен срок да извърши необходимите технически мероприятия и да измести средството за търговско измерване в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на И.. Мотивите на КЕВР за издаване на задължителните указания са, че съществуващото местоположение на СТИ не отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ, според който СТИ следва да е монтирано до или на границата на имота на клиента в електромерно табло, а в случая то се намира в имота на лицето. Решението е изпратено до дружеството с писмо изх. № Е-ИН-00-582/01.12.2023 г. като е връчено на дружеството на 07.12.2023 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок, от лице с правен интерес от оспорването и срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 22, ал. 1 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. С оглед цитираната разпоредба Комисията се явява компетентна да разгледа и да се произнесе по подадената до нея жалба. Решението е взето от компетентен колегиален орган по предвидения за това ред - на закрито заседание на КЕВР в състав "Енергетика" с три гласа "за", от които два са на членове на Комисията със стаж в енергетиката. Административният акт отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили за издаването му.

С оспореното решение КЕВР е задължила електроразпределителното дружество да извърши в 14- дневен срок необходимите технически мероприятия и да измести средството за търговско измерване в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на А. И..

Съгласно чл. 120, ал. 1 от ЗЕ електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се измерва със средства за търговско измерване - собственост на оператора на електропреносната мрежа или на оператора на съответната електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на клиента.

По делото е безспорно, че в случая СТИ е разположено на втория етаж на къщата, собственост на А. И.. Видно от кореспонденцията между него и ЕР Юг обаче, както и от становището на дружеството по жалбата до КЕВР, то не е отказало да извърши преместване на СТИ, а е посочило, че за това следва да бъде подадено заявление и да бъде заплатена такса. С това е свързано и основното оплакване на г-н И. до КЕВР - възражението му е срещу изискваната от оператора на електроразпределителната

мрежа такса. По този въпрос обаче КЕВР не е взела становище и не е формирала изводи в решението. Комисията е дала задължителни указания дружеството да извърши необходимите технически мероприятия и да измести СТИ, но липсва отговор на основния спорен въпрос - дали за преместването, което КЕВР приема за дължимо на основание чл. 120, ал. 1 от ЗЕ, дружеството има право да изисква заплащане на такса. Този въпрос е съществен, тъй като, на първо място, касае основателността на жалбата до КЕВР. Ако дружеството има право да изисква такса за преместването, жалбата до КЕВР би била неоснователна, тъй като в такъв случай операторът на мрежата не е действал незаконосъобразно и изискването за плащане на такса като условие за преместването не би било в нарушение на нормативните разпоредби.

На следващо място, становището на КЕВР по този въпрос е определящо за изпълнението на дадените задължителни указания. В случай, че КЕВР признава правото на електроразпределителното дружество да иска заплащане на такса за преместване, то изпълнението на даденото предписание за преместване на СТИ в определения срок ще бъде поставено от зависимост от плащането на таксата съобразно тарифата на дружеството. Без да има яснота по този въпрос, не може да се изисква от жалбоподателя изпълнение на дадените задължителни предписания, тъй като гражданите и организациите трябва да са наясно относно изискваното и дължимо от тях поведение. В тази връзка административният орган следва ясно и категорично да се произнесе има ли съобразно нормативната уредба задължение за оператора на електроразпределителната мрежа да извърши преместването на СТИ за своя сметка. В заключение, този въпрос е съществен и доколкото за заинтересованата страна няма яснота дали с процесното Решение действително е постигнат целения от нея резултат, а именно - преместване на СТИ от и за сметка на електроразпределителното дружество. В този смисъл е и константата съдебна практика. (Решение № 1195/09.02.2022 г. по адм. Д. № 5135/2021 на ВАС; решение № 1669/16.03.2021 г. по адм. Д. № 10588/2020 г. на АССГ).

Предвид изложеното съдът намира, че решението на КЕВР е издадено при непълнота и неяснота на мотивите, което пречатства съдебната проверка относно неговата материална законосъобразност, а засяга и изпълняемостта на акта, поради което оспореният акт следва да бъде отменен и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне съобразно дадените указания в настоящото решение.

Предвид изхода на спора следва да бъде уважено искането на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски в размер на 200 лв., от които 50 лв. заплатена държавна такса и 150 лв. юрисконсултско възнаграждение, като се отчете направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София -град, III отделение, 71-ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Ж - 1048/28.11.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне съобразно дадените указания.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД 200 лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 -дневен срок от получаването му.

Съдия: